

More words, o lord, more words

de woorden hebben hun licht verloren,
hun glans en genade van eerbiedig gebruik;
je rommelt in de laden van de taal
zoals een ekster neerstrijkt in de tuinen

je zoekt naar glas, naar zilver:
alles wat kan worden opgewreven
tot het schittert in de schemering

het medaillon dat open klikt
als een gouden boekje en je ziet
een dode moeder, haar brede voorhoofd
in sepia, een glimlach die lijkt op huilen

het zakhorloge misschien dat vader
een avondlang deed lopen tot
de veer voor goed gebroken was
en zijn lippen vertrokken in
een spottende grijns om zijn eigen
onbeholpen vingers

gun de woorden hun oude glans
van toen ze nog niet in handen vielen
van profeten met een valse baard
en verbrijzelden als kralen

de laden van de taal liggen er
vol van: doffe scherven in stof
en schemer; je zoekt een woord
dat nog nooit is uitgesproken,
een geboortewoord waarvan
de klank al eeuwen werd verwacht

het tinkelt als zilver op zilver,
als een knapenstem in een koraal
wanneer de winternacht luistert:
een woord van wijding en genade
dat ergens bewaard wordt
in de verborgen laden van de taal

Staf De Wilde